

Fulgul de nea

„Căci cel care a pățimit în trup a sfârșit-o cu păcatul; cât mai rămâne de trăit în trup, să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.”

1 Petru 4.1-2

Cobora un fulg de nea,
O steluță de zăpadă
Și l-am prins în palma mea
Înainte ca să cadă.

Vai, cum zborul lui apuse
Ca într-un suspin ușor!...
Iar în palma mea rămase
Doar o lacrimă de dor.

Și cuprins de-nfiorare
Am gândit instantaneu:
„Fulg de nea suntem oricare
În fața lui Dumnezeu!”

Cât ar fi omul de vrednic
Este, totuși, muritor.
Unul singur este veșnic:
Marele nost' Creator.

Eu o-ncredințare am:
Știu că orice credincios,
După cum moare-n Adam,
Va-nvia-n Isus Hristos!

Pân-atunci, am o dorință,
Și mă rog să se-mplinească:
Să trăim în pocăință
Și cu dragoste frățescă.

Iar când Domnul o să vie
Și pe nori va apărea,
Hainele noastre să fie
Albe, ca fulgul de nea!

**IOAN VASIU,
Alba Iulia**

